

her i Tinget, at det er beklageligt, at det skal være nødvendigt at bevilge disse 600 Kr., idet det forekommer Udvalget, at hvis Sorø Akademis Bestyrelse i rette Tid havde været paapasselig ved Ekspropriationen til Sorø—Vedde-Banen, kunde man have faaet et saadant Bidrag fra Baneanlægget til Sorø Akademi som Erstatning for det Vejtab, det kom til at lide, saa at der ikke havde været nogen Nødvendighed for at belemre Statskassen med en Udgift. Nu er det imidlertid sket, og man har ikke meldt sig i Tide. Vi ønske ikke at genere Sorø Akademi, men vi beklage, at Inspektionen ikke tilstrækkeligt har haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold.

Jeg kommer saa til Krigsministeriets Budget. Heller ikke her er det en Nægtelse, som jeg skal omtale, men det er et Forhold, hvor Udvalget har været meget nær ved en Nægtelse; det findes i Motiverne til Tillægsbevillingsforslaget, Tillæg A., Sp. 3827—30. Der omtales der en Bevilling paa 3,435 Kr. 24 Øre til Kommissionen angaaende Udarbejdelsen af en ny militær Rettergangslov. Det er ikke Finansudvalgets Mening, at det ikke ønsker en ny militær Rettergangslov, men det mener, at denne Sag allerede har kostet Staten lovlig mange Penge, og Udvalget har den Opfattelse, at det efter den Maade, hvorpaa dette Arbejde er sat i Gang, og den Maade, hvorpaa det udføres, meget maa frygte for, at det aldrig vil komme til et Resultat, at det vil blive til en scrap-book af Oplysninger fra mange forskellige Sider i Verden, men at der ikke vil komme et virkeligt Forslag ud deraf, som man kan vente, at Lovgivningsmagten vil samles om. Udvalget har holdt Samraad med den højtærede Krigsminister om Sagen; han deler ikke fuldt ud Udvalgets Frygt, men ogsaa Ministeren mener, at der kan være Anledning til at sørge for, at Kommissionen ikke kommer til at udstrække sit Arbejde i det uendelige, og deri er Udvalget altsaa ganske enig med ham. Jeg tillader mig altsaa her i Tinget at spørge den højtærede Minister, om han ikke tiltræder Udvalgets Anskuelse, at Ministeren, hvis ikke denne Kommission kan afslutte sin Virksomhed i Løbet af et Aar, bør paa voldsom Maade

gøre Ende paa dens Arbejder, med andre Ord, om Ministeren ikke har den Opfattelse, at i Løbet af et Aar fra Dato, altsaa i Løbet af det Finansaar, vi nu gaa ind i, maa den paagældende Kommission uden Skade for sit Arbejdes Kvalitet kunne tilendebringe det paa en fyldestgørende Maade, maaske med en Indskrænkning af dets Kvantitet.

Paa Marineministerens Budget paa § 23 har Udvalget haft Anledning til at drage forskellige Punkter frem. Idet jeg henviser til mine indledende Bemærkninger om den Betydning, Tillægsbevillingsforslaget har som et Efterbevillingsforslag, skal jeg bemærke, at denne Paragraf, § 23, er omtrent den eneste Paragraf paa Finansloven, hvor der er Anledning til at understrege denne Betydning, nemlig at vi sidde til Doms over den Maade, hvorpaa Ministeren har taget Beløb paa forventet Tillægsbevilling uden forud at indhente Rigsdagens Godkendelse deraf. Det maa desværre siges, at en tidligere mangeaarig Marineminister just i de senere Aar har været særdeles uheldig i denne Retning. Der er en Række Punkter, som Udvalget har anset det for nødvendigt at fremdrage ogsaa her i Salen. Naar f. Eks. en Minister uden forudgaaende Bevilling giver sig til at paabegynde en ny Lovsamling for Søværnet, som menes at ville og i Virkeligheden ogsaa vil paadrage Statskassen en Udgift af 12,000 Kr., saa er dette ganske urigtigt; det er ganske urigtigt at gøre dette uden i Forvejen at indhente Lovgivningsmagtens Samtykke dertil. Mindre betydende er jo noget saadant, som at den tidligere Marineminister uden forud at indhente Bevillingsmyndighedens Samtykke dertil har givet Værftsmanskabet fri med Betaling af Arbejdsløn paa Mindedagen den 2den April 1901, altsaa 100-Aars Dagen for Slaget paa Reden. Der havde sikkert ikke rejst sig en eneste Stemme imod at give en saadan Fridag, men da man jo vidste, at en saadan 100-Aars Dag vilde komme paa den bestemte Dag, havde der jo i alt Fald under Finanslovbehandlingen været tilstrækkelig Tid for den forrige Marineminister til at søge Bevilling derfor. — Det værste Punkt af denne Art har jeg imid-